Det første kendte Navn paa en kvindelig Kunstner ser man i 1840; det er den oven omtalte Billedhuggerinde, der i 1843 blev Kredsmedlem af Akademiet. Fra 1840 til 1870 er der ikke videre Tilgang af kvindelige Kunstnere. Endnu de gamle blomstermalende Damer og kun enkelte Figurbilleder. I Aarene fra 70 til 80 er der derimod stor Stigning i Tallet af udstillende Damer; i 1880 udstiller 25 Damer imellem omtrent otte Gange saa mange Mænd. Nu 1893 er der ca. 40 kvindelige Udstillere og ca. 4 Gange saa mange mandlige. Saa godt som alle disse kvindelige Udstillere har uddannet sig paa egen Bekostning uden den pekuniære Hjælp, som en billig, i mange Tilfælde fri, Statsskole er, og uden den Lettelse, der er for den studerende i en ordnet Skoles grundige Undervisning.

Den for Kvinder ved det kgl. Akademi oprettede Kunstskole har forandret de studerende Kunstnerinders Vilkaar meget. Medens saaledes disse tidligere, naar de studerede alene, kunde komme til at udgive indtil en tohundrede Kr. maanedlig for deres Uddannelse, naar den nogenlunde i Godhed skulde svare til den, der opnaas ved Akademiets Skoler, saa har de nu Adgang til denne Undervisning for 5 Kr. maanedlig, eller gratis, dersom Vedkommende er ubemidlet. Tidligere var det altsaa kun de bemidlede, der kunde faa en nogenlunde hurtig og billig Uddannelse, og Talentet ligger ligesaa tidt hos den fattige som hos den rige. Den hurtige Uddannelse, det vil sige de nødvendige Forkundskabers Erhvervelse, er jo nemlig afhængig af, at Vedkommende i en samlet Række Aar systematisk kan studere, altsaa maa have baade Raad og Tid at ofre paa sine Studeringer; enhver vil indse den store Fordel ved hurtigt at komme ud over Begyndelsesgrundene, ikke at spilde sine bedste Aar paa en langsom Erhvervelse af disse. Men den hurtige Uddannelse kunde som sagt kun den bemidlede opnaa, den ubemidlede derimod maatte i Ny og Næ, ofte med Aars Ophør, saa hist saa her, udvikle sit Talent; saaledes har største Parten af mine Samtidige uddannet sig og har derfor været ude over deres bedste Aar, inden de var nogenlunde modne Kunstnerinder. At det var ret trøstesløst at komme saa sent i Vej, er selvindlysende; det er saa tungt og ydmygende, naar ens Hovedevne i Udvikling er i sin Barndom, paa samme Tid som man er et fuldt udviklet Menneske. Denne Kval har næsten enhver Kvinde, der har villet naa frem paa den kunsneriske Bane, lidt under, naar hun ad Krogveje og stejle Bakker skulde naa, hvad Mænd naaede ad banede Veje; hendes halve Tid og hendes halve Kræfter medgik til at bortrydde Vanskeligheder, som Mænd ikke kendte til; hvad Under da, at Mændene hurtigere naaede Maalene og ofte naaede videre end